

Előfizetési pénzek
KEREKES GÉZA
 f. szerkesztőhöz,
 mint kiadótulajdonoshoz
 Teleky-utca 2167.
 intézendők.

SZERKESZTŐI IRODA:
 Teleky-utca 2167. sz. a.
 hova a lap szellemi
 része küldendő.

KÉZIRATOK
 csak bérmentve fogad-
 tatnak el.

ELŐFIZETÉS:

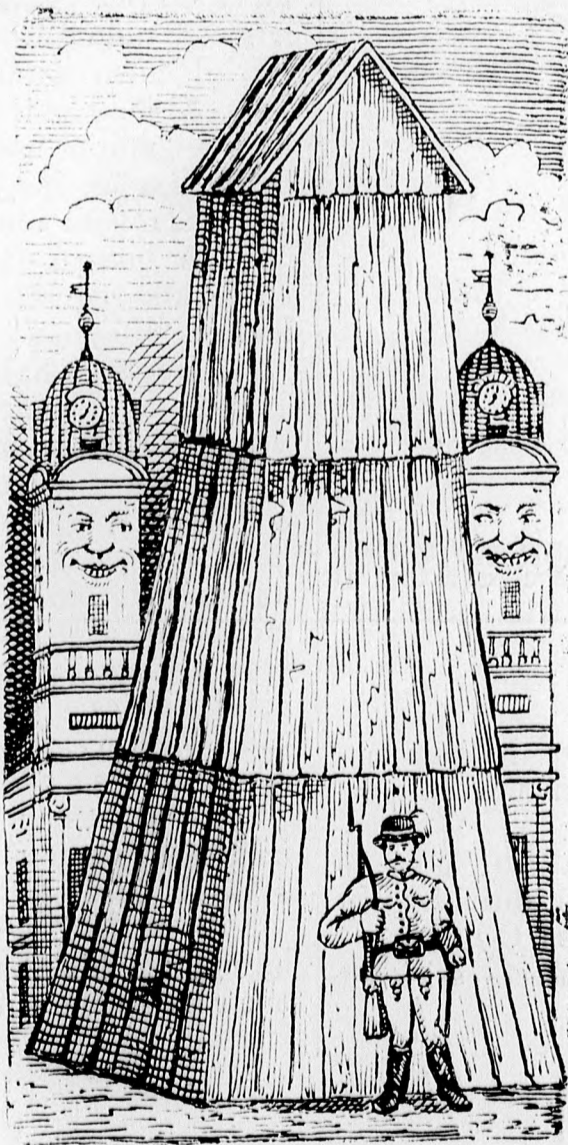
Egész évre	5	frt	—	kr.
Fél évre	2	"	50	"
Negyed évre	1	"	25	"
Egy óra	—	"	50	"
Egyes szám ára	—	"	10	"

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

KEREKES GÉZA.

Szövege

a tulsó oldalon.

Mai képünkhöz.
Hirsch Hersch

elégiája.

Edjik bódé elmólt khüvetkezi máschik
Ebből a thanácsnak böles végzése látszik
Ártézi jokat fór nadj themplom elibe
Mékben sose lesz viz, Wáj! nyavalja bele.

Hodj a viz hodj ogrik — achtzehn Jóhre várjok
Mil magasra ugrik, csak asztat nem látjok.
De tokaji hedjből jön bele majd vize
Melytől pholgárnak lesz kheserü száj ize.

Jokat fórní nehéz, ha nem jó a fhúró.
A pholgár zsebibe ládjan ál a bankhó.
Ezüst phitykés dalmány,?! jó lesz majd szürkhankó!
Hiresch nadj erdőről kholdos bot és mankó:

Nadj erdön phavillon, D o b o s f é l e diszlik
A beteg — kórházban az ég alatt fhekszik
Khi beteg haljon meg, tartonk mólaacséságot,
Oram! okhosítsd meg az ilyen t h a n á c s o t.

H. H.

HANGOSABBAN.

Tanító: [Egy gyermekhez, ki nagy halkan motyog az orra alá] Hangosabban beszélj fiam, nem hallom!
Gyermek. [Tovább motyog].

Tanító. Még hangosabban; nem hallom. Még se hallom. (Hogy a fiura rápiritson, oda fordul hirtelen egy másikhoz) Miért nem hallom, Boross Gyurka?

Boross Gyurka. [Nagy fennszóval] Mert s i k e t tanító uram!!!

Bár bekövetkeznék:

Azok a tisztelt orthodox — (alias orthod—ox) zsidók, kik Kutasi (előbb Brunner) ur nyomdája felett Sinnagógát alapítottak, most már határozottan megbánták e lépésüket, mert a már egyszer özszerogyott épületbe félnek felmenni, — mivel maguk is már özszerogytak.

Mint magán (zsidó) tudósítónk írja, a helyiség megnyitását ezzel a nemzeti dallal kezdték:

Schújmoschi Eszter Vái de pirosch. — stb.

Diák élet adomákban.

I:

Senki sem várja oly nehezen a tanév beálltát, mint a kis diák regruta. Kivált ha falusi.

Az is igaz aztán, hogy senki sem un bele hamarabb.

Oda haza hónapokkal azelőtt egyébről sem beszéltek már a háznál, mint a Matyi diákságáról, milyen szép városban lakik s milyen nagy iskolába jár. Hogy illik majd a hóna alá az a nagy csomó könyv.

Elemlegetik a brugót, a melytől neki fog majd zsendülni a gyerek (mert a héjját is megeszi), elannyira, hogy már előre megszállja Matyit a lelkesedés. Opponálni kezd, hogy neki brugót süssenek, mert ő már nem eheti a kenyeret.

Az iskolai év első heteiben sem igen veszi még fel a cserét. A nagy városi kápráztató pompa, fény még az ujdonság ingerével hatnak reá.

Hanem aztán mikor jelentkezni kezd a honvágy! A fény sötétséggé változik, a brugó megizetlenül, a „mater matr“-ot nagy öreg sóhajtások közt declinálja az ipse.

Erről az időszakról szól az ének.

A hosszú őszi estén ott üldögél a togátus diák efféle kis regruta öcsésével a coetus öreg kályhája mellett.

Hosszan hallgatnak mind a ketten.

Lomha füstfelleg gomolyog a fűsötét enyhe levegőben, symbolumaként az örök hiábavalóságnak.

Most az ünnepélyes esendet megtöri az öregebb s öcsésének lelki épülésére pengetni kezd velőig ható nagy dolgokat. Beszél az élet magasztos czéljáról, az ernyedetlen szorgalomról, mely terem édes gyümölcsöket stb. stb. S míg a beszédbe hova-tovább bele melegszik: merengő néma áhitattal látszik figyelni rá az öcs.

Végre egy hosszú szünetet tart aztán, hogy ellesse öcsese ajakáról a hatást.

A gyermek még hallgat egy kicsinyég, majd megszólal remegő hangon egy szivből fakadt nagy sóhajtás kíséretében, hogy:

— Hej Zsiga, ha mink most hirtelen benyithatnánk a kis kapunkon, nem tudom megismerne-e bennünket a „Pincsi!“ . . . . .

BUGYI SÁNDOR

debreczeni talyigás,

Abzug nímét a ki felmarkolt ez keserü világra — így szóllok keserü örömömbé, mikor az asszon tennap viradóra valami féle túró takaró újságból olvassa hogy aszongya: kikapták az nímetek a magok porcióját. — Herbert is meghánta Kristijt, Komjáti meg a másik nímetet, így meg ugy.

Ííííínye asszon deg a számíze szerint olvasol, mongyad csak!

Az asszon tovább olvas.

Aszondom néki hogy teeee, most valami gyönyörűen olvasol, — most ha a gyerek kódusá nem tett vón, úgy megölelnék, hogy öszetörne a vaczok.

Az asszon aszongya szemírmétesen hogy: ugyan mennyik mán ken, hászén nem vagyok mán én beteg.

Na na, vigasztalom jó akarattal csak így nyúgott, csak hogy a nímetet megvertik. — Úgy is járt még a mindítig a . . . . . ííííínye, hogy mír is nem lehet a szót ki tagolni?

Avval bényulok a tali tékába a szalmás üvegír, hát ojat tanáltam belölle szippantani, hogy ippen sarkig írt.

Eszembe jut a lú. — Az ólba kimegyek, mír mer hogy hát tuttam hogy hónap pájinkába valóír kell menni a zsidónak, — két abrakos tarisznyát megtötök nád törmelikkel, oszt a lú esípejire akasztom, hogy elne kissek reggel — így magamba.

A lú hozzám szóll, de nem arúl a merül a jászol vót. Nííííte mondok, mán ez is nímetül beszíl. Nem értettem, — de annyit még is megértettem mint ha valami ojan Görrrrei, azut meg valami Jááájuszki félit suttogott vón.

No mondok: így jól van, e magyar lú. — még ha nímét nyelven szóll is.

Hát még ha majd az uj kútból meg itatom a ki a nagytemplony előtt lesz, akkor még tán ángolúl is szóll.

Megbóldogúlt lovam a Tündér a ki forradalmi esikó vót oszt jelenleg a múlt esztendőbe került a tokja a padlásra, a tudott ijen íkes szóllásho, — az isten nyugtassa meg!

Na de kíz az abrak, oszt én is kízzen vagyok, csap íppeg alszok egyet oszt megyek pájinkába valóír a zsidónak.

SZENDE FUFROZINA

Tudtommal eddig mi hölgyek mintegy hat ezren olvasuk Debreczenben a „P i k á n s l a p o k“-at és pedig kezdve ugy 12—13 éves „b a k f i s c h“-ektől a mi korunkig (bocsánat de ezt?! . . . . .)

Elég a hozzá, hogy én magam megvallom, a legszorgosabb olvasói egyike vagyok. Mult vasárnap is elolvastam kétszer, háromszor és oh!!!!!!

Álmodám, igen álmodám és óhhhhhh! — Álmodtam magamnak három csillagot pedig én kettővel is megelégedném sőt egygyel is. — Álmodék harmincz ezer forint kauzeziót

s midőn már éppen a markomban volt minden, felébredtem a rideg valóra.

Oh ég!! és egek!! Csak már addig fel ne ébredtem volna, míg az esküvő elmulik. De hát ez is privat malheur.

A jövő éjjel megkísérlem a nem uniformist . . . . . álmodni, hát ha ez jobban sikerülne, — mert szép az a női hozomány, kivált a melyik ingatlan!!

A r e v o i r.

Az élefből.

Bölcsen tesz Aladár: hintón kiméli a lábát
Hogy vénségére — birna gyaloglást.

Sokba vagy oh leány bár nem szólsz drága
apádnak, kinesszekrénye vagy é? hirdetek ékszereid.

Párbeszéd.

Bórek. The Jakhab, már látolsz hodj visznek akaszthani mert khi van mondva rád az ífület, hát asztat mondok neked, hodj ne haragítsál meg a hóhér lébent és éljél még szház eszthendü.

Jakab. Pfuj! bánom is én akár hodjan meg haragszi, és aszt se nem is bánok ha fhül nem akhaszt is.

SAUFFER SZEPI

virális és gombkötő.

Asztad még izs fan ety falamid. — It a Tepreczinpa pe jöheti minden emper izs kapja engedél asz ő schwindlire.

A herr fan gapidáni hífatall mek engedi minden. — Ity pélldánog az oga: Fan ety lek újab szongora mezderr a Josef Kaiser, a gi mán csináltad sog károkat. — Tudni ilig, ü felváltad gézmalompa ety szongora ezum reparádzion és mikor megdzsinallda, adta váltót három honapra, hogy a dzsinaldadazs árát megfiszed.

Esz ety!

Aszutánd felváltalt ety szongorad K. úrtol re-perálnyi izs azt is elreperált.

Esz ketté!

Aszutánd D. K. úrtol girte etyet reberálnyi asztad izs soha se meg nem csinált.

Esz edj nadjon tehetséges in dividuum, ajánlung a m t. kezenség partfogasba, hoty a gineg fan szongora elrontani, — asz csag is geressen meg a herr Josef Kaiser a Miglos utcába.

A fizondlatazsik.

Sz. Sz.

Ujdonság.

Kainrath Antal, közkedvességben állott vendéglősünk **öngyilkosságot** követett el, csupán azért, hogy nálla **Disznótor** legyen.

A megboldogult maga fog felszolgálni szombaton és vasárnap este, mert tetszik tudni..... nem d..... akarom mondani nem hótt meg. — Csak azért is!!!

Pöcsik András

'debreczeni csizmadia.

Elig, elig!!! Vótam a színházba az ódalbordával mán hogy a feleségemmel, — de mikor az darabnak víge lett, hazafelé mentünkben eszembe jutott ez a zsótár hogy:

„Öröködbe uram pogányok jöttek és szent templomodat megfertőztették.“

Korán kelés.

Ah, mily isteni a korán kelés,
Üde lég, fecske s veréb csiesergés
Tiszta a szellem, és könnyű a szív,
S a kert zöld lombja csalogatón hiv.
Rózsán a harmat mint gyémánt csillan,
A buja fü közt fúrge gyik illan.
Látni a napot pirulva hogy kel,
E menyei kéjjel mi érne fel.

A szomszéd rácshoz lopva osonok,
Szivem nagyott dobban, halk neszt hallok,
Lenge léptekkel ő közelg felém,
— Mintha angyal szállott volna élém. —
„Még mind alusznak, oh, csak csendesen,
Vigyázzon édes, nehogy leessen.“
Dehogy esem kedves — s már tul vagyok....
Kik korán kelnek, ah, mi boldogok.

Fekete Tulipán.

Kurta Pista

a „Kontin“-ban.

Míg otthon vótam, a falumba, jaz oktató mindé-
tig azon rágódott, hogy most mán az 19-ik századba
vagyunk. — Én meg most csak a 14-ikbe jutottam.
— Hát aszmongya ijen meg ojan nagy a czibilizá-
czió. — Én biz még akkor nem tudtam hogy eszik i
aszt vagy iszszak. De mámmost tudom, — mer ha
egy fél minutát eltanálok tíveszteni a czapistrángbúl,
reggel mán a rukkolás hejlett kiköttet az kapitány
úr az bitófáhol, — osztán két óra hosszájig úgy el
merengek ott lábújhegyen, hogy az lélek is maj ki
czibilizálódik az testembül. — Gyöngy ílet ez a ka-
tona ílet.

Az ijen dógot Bécsbe lelik ki az okosok, pró-
báltatnám meg véllök!

A minapéba hogy ki teczezetek kötni, hát jó
kedvem keveredett egy pofa bagótúl, oszt elkesztem
zengedezni hogy :

Jaj de . . . . .
Hogy . . . . .
A . . . . .
A . . . . .át.

Másnap megint felkötöttek!
Nincs ijen gyöngy ílet ez világon!!!
De azír még bemász egy verdung!

Egy hivatalnokhoz.

Végre a sok „nem jó“ „igy kéne“ tett
hivatalba. S most hogy „jól van már“, alszol
a munka alatt!

ELEMI CSAPÁSOK.

- Nr. 1.
Egy zsidónő két egészséges fiú gyermeket szült.
*
- Nr. 2.
Kolera és himlő járvány uralg, de a mezőrendőri
alkapitány még egyikbe sem esett.
*
- Nr. 3.
A zsidók a hosszúnapot csak egy napig tartják.
(Tatán egy hónapig kellene?? Szerk.)
*
- Nr. 4.
Kriszten egészségi állapota javulófélben van.
*
- Nr. 5.
Az adóhátralékok behajtására már a végrehaj-
tók kinevezettek.
(Oh boldog hon! Szerk.)
*
- Nr. 6.
Nagy Vincze társulata még tovább is itt marad.
*
- Nr. 7.
Szintársulatunknál ketten rekedtségben, a töb-
biek ékszer hiányban szenvednek.
*
- Nr. 8.
A „VILLÁM“-ban most már a nagy zsidók és
zsidó nagyok is fognak hozatni, arczképükkel és hü
élet leírásukkal.

Elemi.

Szinházi villámszikrák.

Felhő borul az erdőre
Rossz idő jár Nagy Vinczére!

Ez éppen elég lenne a lefolyt hét eseményeiről
hü képet nyújtani. Bizon zavaros egy hét is volt ez.
És pedig hogy miért volt ez olyan, megmagyaráz-
ható abból is, hogy ebben a hétben volt az az omi-
nozusz 16-ika, a mely napon rendesen sok igazgató
szokott maródit jelenteni. Ezt a sorsot a mi directo-
runk sem kerülhette ki, szerencsére azonban itt volt
a C z i g á n y b á r ó s miután ez megtalálta a kö-
zönség zsebeit s az „a p j a“ által elrejtett kincset,
sikerült a gordiusi csomót valahogy ketté vágni.

E hét folyamán kezdődött továbbá az a véres
küzdelem (mert hisszük, hogy véres is lehet), mely
egy szép és kevésbé szép kardalnokért annyi sok
papir elpusztításába kerülhet. Értjük a J u h a i és
B o r s o d i közti küzdelmet.

Még egy harmadik eset is adta elő magát, a
mely pedig vigan kezdődött, de aztán annál szomo-
rubban végződött. Igazán sohasem hittük a director
urat annyira erényesnek, hogy egy kis kocsikázásért
képes legyen egy tehetséges fiatal leányt megfosztani
jövőjétől. Nem is hisszük, hogy csupán ezen okból

kellott volna Bessenyei Marinak elhagyni a társulatot, a ki pedig — tekintve a női kar sokféle hiányait — egyedüli valamit tévő alak volt, hej más valaminek kellett itt történni a director urral, na de ne szólj szám, nem fáj fejem.

*

Az előadott darabokról is megemlékezve, ha az az egy csep méreg nem vegyült volna bele a hét repertoirjába, méltán elmondhatnók, hogy a Rónaszéki diadal hete volt. — Hisz már megszokta ugyan tőle a közönség az ő kaczagtató humorát, de amit a Vereshajuban és különösen a Könyvtárnokban nyújtott — azt csak a közönség fájó oldalai tudnák megmagyarázni. Dicsérőleg kell még felemlitenünk Molnár Antalt és Vedrest, valamint Békéssy Rózsi kisasszonyt, a kik már eddig is a közönség kedvencei lettek.

*

Színházi újdonságként hallottuk, hogy legközelebb Ercei Etel nagyobb szerepben fog fellépni, — kíváncsian várjuk.

Makra Mihály

Debreczen városi képviselő.

Hászén én nem akarom ippeg aszondani hogy a mi tanácsunk nem ir egy fakovát, — de mán annyit csak megereszték, hogy hát mikor ebbe a feki korelás időbe, meg hímlő szezonyba csak nem dukálna a szeginy betegnek az Isten szabad ege alatt egy panyol fal mellett kinlódni akkor, mikor a „Dobos“ pavilonyra huszonnyócz ezer forint kilöködik, — a mékbe míg a naecsásagos Pógármester úr is feltartya az esernyőt ha az ég harmatodzi. — Mán pedig én a két szememmel láttam, hogy így van!

Sose megyek többet tanácsba, — mir mer hogy nem érdemes!

Kellnyer! szoritsik belé még ebbe a rendőrileg fejül vizsgált három deczisbe egy fél litrit!

Ottmaradi Leokádia

szóltt előbb.

Részemről a mostani hajam . . . . . akarom mondani eszemmel, annyit mondok, hogy én már férjhez menni nem és nem . . . . . nem és nem nem a karok!

Pfuj ezek a férfiak!

Ő és én.

Na persze hogy holdvilág volt
Tisztán ragyogott az égbolt.
Az is áll, hogy mi kettecskén
Szerettük egymást, ő és én!

Jázmín lugas, fülmile-dal,
Békazene, harangszóval . . .
Jaj be szép volt az az idő!
Csókoltuk egymást, én és ő!

Megesküdtünk mi kettecskén,
Egymásé leszünk, ő és én.
De eltelt vagy félesztendő —
S jót nevetünk most, én és ő!

—i —y.

Irodalom és művészet.

Hogy a czegléd-utczái új templom magát fele-több el ne bizza: egyhangulag elhatározta a városi tanács, hogy mind a négy templom elébe emeltet egy-egy goth izlésü deszkabódét. A nagytemplom előtt már építik is. Éljen az egyenlőség!

Búsi uram és Tisza Kálmán.

Legfrisebb párbeszéde.

Búsi uram: Mondok egyet kigyelmednek: úgy hiszem, hogy ismeri neviről, a mi új osztásu második kerületünknek kialakított alkaptányát, azaz a Vigh Gyula uraságot.

Tisza K: Hogy ne ismerném, mikor maga is ismeri barátom: — hisz híres ember az a maga nemében nem azért hívják — szágbirójának.

Búsi uram: Mán hiszen országbiró ide oda, azt a titulusát — mivel hozzá való vitulusa nincs — egy disztót sem vett tüllem soha, — nem hallottam — de annyit mostanába fülem hegyire vettem, hogy bizony a „cseléd“ kapitányból, uri kapitánynya lett Vigh Gyula országos dolgaira nagy panasz van, — és meg mondom kigyelmednek, hogy az alkaptány urral nem kívánczok sem pipát sem kostököt cserélni, — mir azért mert Tütü Jánosékat nem ippeg helyesen tudja commandirozni.

Tisza K: A baj: az igaz mindig baj, — de hát azon majd segítünk.

Búsi uram: Az igaz hogy ha Vigh Gyula uraságának soros állapotja kigyelmed elejibe kerülne, hát bele nízne abba, de hát fiskarius áll a dolog élén, az pedig a 48 ból nem enged; és mint fülhegygel már hallám, keresztül vitte a dógot az uraknál, hogy mivel Vigh Gyula uraság a nadságos emberek kapitányává lett, hát csak ezek elejébe áljon. itt pediglen — már mint a Beck házbeli uraknál — mikép fiskarius uram szájából hallám kigyelmednek meglesz nyomoritva a befolyása.

Tisza K: Ne okoskodjék barátom, maga a bajok orvoslásához nem ért: ha az uzorás Weinberger megszabadult a börtön falai közzül, Végh Gyulának is ki kell szabadulni a fiskális hinárjából, mert tudja azt barátom, hogy ilyen elótánczosra nekünk nagy szükségünk van, következik a választás — ő pedig itt nagy fullajtár.

Búsi uram: Na ezek után nem szóllok semmit,

bevárom míg a fiskarius kar is hozzá szól a sorhoz, majd akkor többet zokogok kigyelmednek; most azonban végtére mégis az mondó vagyok hogy nem jó a fiskáriussal szembe szállani, mert az kitudja csalni még a bikából is a bornyu fiút, csak jobb lett volna, hogy ha továbbra is „cseléd“ kapitánynak maradt volna meg a Vigh Gyula uraság.

Héber Lant

Zengi Sémi.

Schólem láchem Áron gazda!
Adjon Isten jú napath
Szervosz fijam Khóbi lében
Odjan téged mi hozott?

Iech bin gekhümen szomszéd órhoz
Hodj én őt megkérdezzem
Adja é a Zali lányát
Fheleségől énnekhem?

Én szeretek őteth nadjon
Azier vadjok ol merész
Megkhierem és mindjárt khérdek:
A kisazon „milnehéz“!?

Ái wai mit gandalsz the Khóbi
Hodj én thán baland vadjok?
Hodj edj ilen ödjes lánynak
Hozmányt is még adokh?

Barchest thodja sötni fhözni
Phorlirozni thánczolni
Varni khötni zangarázni
És adóság cshinálni

Lethagadni mivel adós
Edj szóval edj ilen lány
Nem ér az thübet mint Ezer,
Thausünd gildn hozomány.

SZERVOSZ.

Követésre méltó példa

Eredeti süngöny: Az újfehértói kaszinóba egy zsidónak se szabad betenni a lábát.

Csak a mesében,

és a

Kopasz Káinráthnál

lehet ilyesmi:

folyó hó 23 és 24-én azaz Szombaton és Vasárnap
meglesz tartva egy idegen ólban született
és nálla még eleven korában kihizlalt disz-
nónak a tora.

Lesz kapható ugy májas hurka mint a
Legjobb vörös borocska (eredeti Egri)
Kolbász májas vegyesen,
Kiszolgálva sebesen.

A mélyen tisztelt vendégeket a leg-
nagyobb számban leendő megjelenésre illet-
ve a bődögült disznóból készítendőknél
elfogyasztására

tisztelettel kéri

kopasz **KAINRATH ANTAL**

bor és étel fogasztóknak
kiszolgálója.

Csak azért is!!!

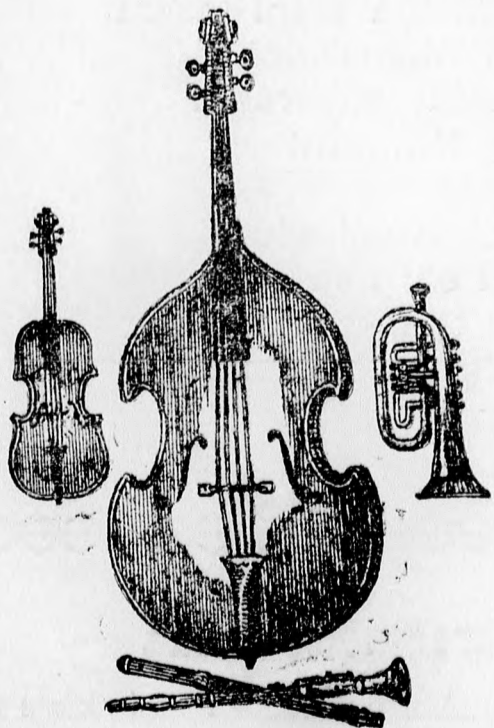

Valódiak egyedül

Neidlinger G-nél piacz-utca 2138 szám.

Eladás 1 frt. heti részt az oktatás, 5
évi jótállás mellett.

Minden más varrógép, mely itt mások által Sin-
ger név alatt árusítatik utáncott és nem eredeti.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására
hozni, hogy **ZONGORA** s általában

mindennemű hangszer

raktáramat a legujabb készítményekkel szereltem fel.

Ugyanis: Bösendorfer, Ehrbor, Schmied és Kuncz, Korn, Wessely, Ma-
tauschek Kucsera, Mikula, Paukert, Neufeld Eder és Reösche
Berlini, Bécsi és Budapesti zongoramesterek készítményeiből rendeztem be.

Valódiságukért teljes kezeség vállalatik, — úgy szintén
javítások s hangolások stb.

nemkülönbön mindenféle vonós, fúvó hangszerek

Cziterák, Pianinók, Harmonikák és Czimbalmok,

nállam mind a legjutányosabb árban kaphatók és meg-
rendelhetők tetszés szerint.

Tisztelettel

Schmidt Soma,

piacz-utca

zenemű kereskedő.